Rugăciuni de pocăinţă pentru toate zilele trebuitoare fiecărui creştin, în special în zilele de post

Index

Rugăciune pentru Luni 8
Rugăciune pentru Marţi 13
Rugăciune pentru Miercuri 17
Rugăciune pentru Joi de umilinţă către Preabunul şi întru tot Înduratul Dumnezeu, care se adaugă la rugăciunile de dimineaţă sau de seară 19
Rugăciune pentru Vineri care se face către Sfintele Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos şi care este folositoare a se citi vinerea înainte de a merge la Sfânta Spovedanie şi Împărtăşanie 22
Rugăciune pentru Sâmbătă - Care se face pentru a-L chema pe Domnul Dumnezeu în ajutor 25

Rugăciune pentru Duminică de chemare a Preasfântului Duh..... 27
Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu - întocmită de Sfântul Grigorie de Palama, arhiepiscopul Tesalonicului 29

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,

Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zic:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

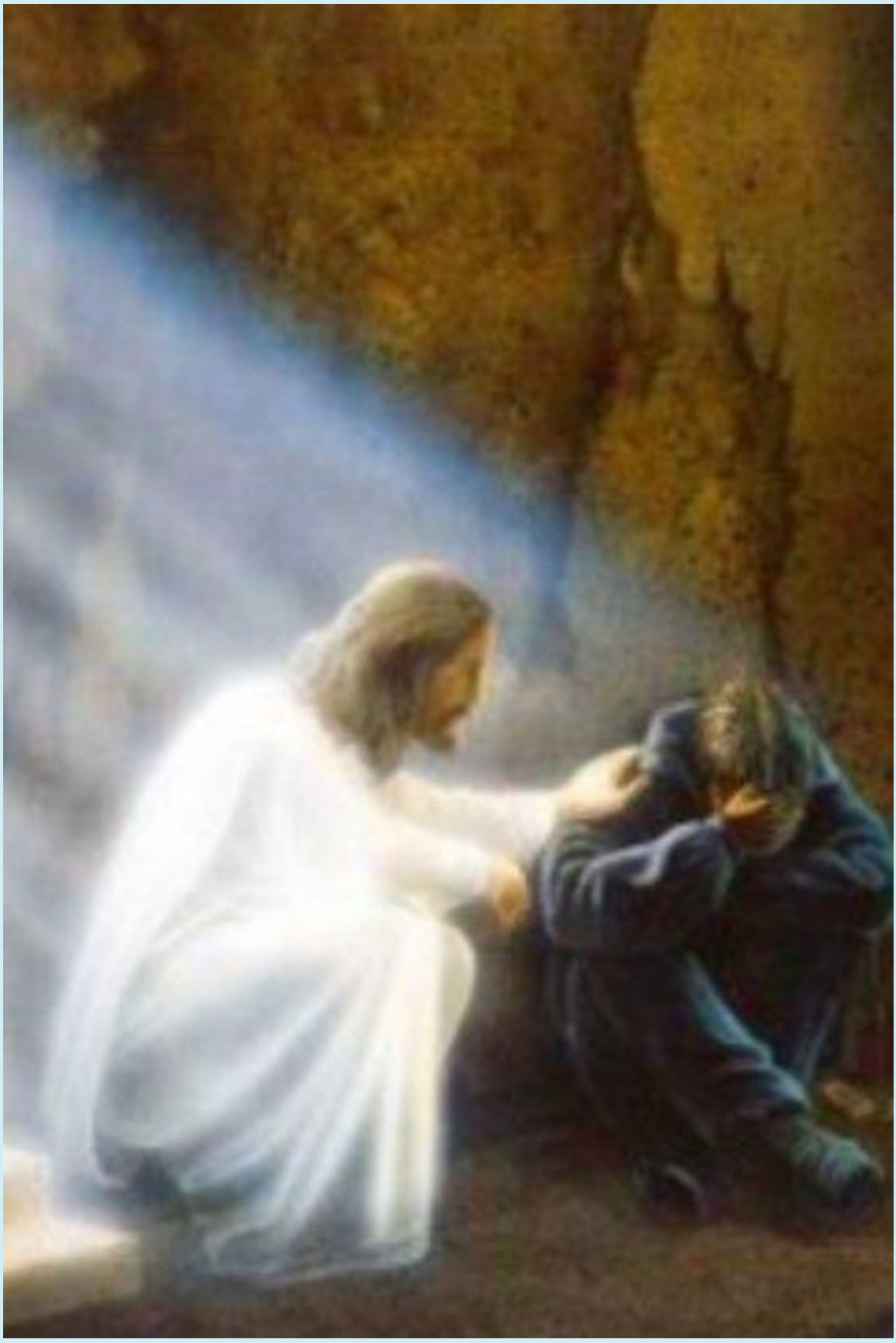

Rugăciune pentru Luni

Păcătuit-am, Doamne, păcătuit-am şi cunosc fărădelegile mele. Nu sunt vrednic a căuta la înălţimea Cerului, fiind gârbovit de mulţimea fărădelegilor mele, că Tu cunoşti Preaînalte Împărate că nemăsurat este numărul faptelor mele celor nelegiuite şi ca dobitocul şi nu omeneşte m-am purtat şi dincolo de iertare sunt greşelile mele. Că nu sunt vrednic, murdarul şi spurcatul, nici lumina soarelui acestuia să o primesc, nici să mă împărtăşesc cu cinstitele Tale Taine pentru că toată fărădelegea, curvia, preacurvia, amestecarea de sânge, desfrânarea de tot felul, uciderea, nedreptatea, lăcomia, pizma, beţia, neorânduiala şi toată alta pierdere de mântuire şi necuviinţă am săvârşit: cu lăcomia pântecelui, iubirea de plăceri, vorbirea deşartă, grăirea de rău, osândirea, lăudarea, minciuna, cuge-tarea rea, mândria, mâncarea pe ascuns, mânia, stăpânirea peste multe averi, grăirea împotrivă, dorinţa de a plăcea oamenilor; cu făţărnicia şi cu toată altă viclenie satanică, mi-am pierdut vremea eu ticălosul, mai mult ca oricare alt om, cu neasemănare căzând şi fără de iertare, şi nu este fel de păcat pe care eu, mişelul, să nu-l fi făcut înaintea Ta.

Deci pe care dintre acestea să le pun început mărturiilor mele de copil şi până acum, în desfrânare cheltuindu-mi viaţa mea? Şi pe care lăsare de păcat să în-drăznesc să o cer întâi, după ce în păcate în cunoştinţă cu neiertare am lucrat?

Din copilărie m-am făcut vas netrebnic şi necinstit, în fărădelegi întreg făcându-mă vrednic de blestemat şi în tot păcatul spurcându-mă, şi Tu pentru nemăr-ginitele Tale îndurări, trecând cu fărădelegile mele, adesea m-ai adus la pocăinţă

spre a mă curăţi şi de atâtea ori s-a umplut ticălosul meu suflet de dulceaţa dragostei şi a harului Tău. Dar, eu nefericitul, iarăşi m-am făcut întărâtător, rău preţuind darurile harului Tău, mai rele decât cele dintâi păcătuind. Deci de care iertare sunt vrednic eu, nefericitul?

Miluieşte-mă, Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea şi miluieşte-mă în dar pe mine cel nevrednic de-a fi urât şi blestemat.

Miluieşte-mă pe mine cel ce în cunoştinţă păcătuiesc şi de voie m-am afundat în plăceri şi în patimi.

Miluieşte-mă pe mine cel ce m-am făcut pricină de batjocoră dracilor şi următor voilor acestora.

Miluieşte-mă pe mine cel plin de muşcături care au intrat în putrezire şi necunoscător de răutatea lor.

Miluieşte-mă pe mine cel ce adesea m-am bucurat de harul Tău şi peste măsură şi fără frică rău l-am preţuit şi în desfrânare toată vremea vieţii mele am cheltuit-o.

Iată, Doamne, înaintea ochilor mei am negrăita Ta îndelungă răbdare şi greşelile mele cele nemăsurate. Dă-mi, Stăpâne, umilinţă şi lacrimi ochilor mei ca să mă plâng pe mine ziua şi noaptea în toată viaţa mea. Dă-mi, Doamne, milă atunci când va tremura tot sufletul de starea Ta de faţă cea înfricoşătoare, când se va face descoperirea gândurilor şi cercetarea aducerilor aminte şi mustrările conştiinţelor şi pedepsele nemuritoare ale dispreţuitorilor care ca mine au lepădat sfintele şi nemuritoarele şi mântuitoarele Tale porunci. Cum oare mă voi afla eu păcătosul, în ceasul acela înfricoşător când Te vei pogorî Tu, Judecătorul, cu mânia şi cu urgia nesuferită?

Ce voi face oare atunci când va tremura tot pământul şi apa mării şi munţii vor fi văzuţi că se topesc ca ceara de faţa focului, iar marea se va zbârli şi se va micşora foarte de frica Slavei Tale?

Cum oare mă voi afla eu, păcătosul, când ne vom înfăţişa fiecare ruşinaţi, insuflând privitorilor milă, plecaţi cu genunchii şi cu mâinile şi dureros la cercetarea cu deamănuntul a celor petrecute între noi până şi a mişcării minţii?
Vai mie, cine oare nu se va învinui pe sine în ceasul acela înfricoşător? Fiindcă nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu.

Nici îngerii nu sunt înaintea Ta fără prihană, căci şi cei puternici vor fi cercetaţi puternic şi căruia i s-a dat mult, mult i se va cere. Şi pe cât cineva împărtăşit fiind de binefaceri a păcătuit, pe atât cu dreptate va suferi pedeapsa de la Tine, Dreptul Judecător.

Vai mie, Doamne, că adesea m-am bucurat de harul Tău: Tu mi-ai dăruit lumina cunoştinţei, m-ai călăuzit în căile vieţii şi alte multe binefaceri mi-ai dăruit. Dar eu, ticălosul, pe toate acestea uitându-le, m-am arătat nedrept faţă de Binefăcătorul meu, păcătuind mai rău ca înainte.

Vai, Doamne, că înăuntrul conştiinţei mele pururi mă învinuiesc pe mine, atât când aleg, nebunul, plăceri şi patimi în locul fricii şi al dragostei Tale, cât şi când ocărăsc îndrăznirea inimii mele şi cerşesc harul Tău şi mă văd în jalnică privelişte în faţa Sfinţilor Tăi Îngeri.

Ci Tu, Doamne Preaîndurate, ca un milostiv şi răbdător al răului, îndură-Te spre mine cel nesimţitor şi iubitor de sine, cel ce m-am orbit cu plăcerile şi cu patimile.

Miluieşte-mă pe mine cel dispreţuitor şi făţarnic, cel limbut şi răspândit, mincinos, fur şi lacom.

Miluieşte-mă pe mine cel nemilostiv şi neîndurat că nevrednic sunt de orice altă milă şi plin sunt de orice altă ruşine.

Miluieşte-mă pe mine cel ce mi-am cheltuit toată viaţa în păcate şi mai presus decât tot omul am întărâtat Bunătatea Ta, căci dacă îmi stă înainte înfricoşătoare cercetare pentru cuvânt nefolositor şi cugete murdare, pentru viclenie şi aduceri aminte, ce apărare voi avea eu, mişelul, pentru asemenea şi atât de mari spurcări ale mele?

De ce iertare să mă învrednicesc, greutate de nenumărate fărădelegi zăcând împrejurul meu şi netânguindu-mă cu amar spre a mă pocăi aşa cum trebuie?

Îndură-te, dar, spre mine cel bolnav cu sufletul şi dăruieşte-mi mie, Dătătorule de viaţă, pocăinţă întreagă, inimă umilită şi lacrimi neîncetate ca să mă plâng pe mine şi ca să capăt îndurare în ceasul acela înfricoşător, eu fiind fără apărare. Înţeleg faptele mele, nefericitul şi tremură sufletul meu şi inima mea se chinuieşte.
Vai mie, nefericitul, mă tem de glasul înfricoşător care va zice: “Nu vă ştiu pe voi” şi de hotărârea cea înfricoşătoare ce va zice: “Duceţi-vă de la Mine”. Mă tem să nu fiu trecut în partea cea de-a stânga şi în rândul caprelor să fiu aşezat, să nu mă

alunge cu sabia în gheenă îngerul crud şi nemilostiv şi să nu fiu trimis în focul cel nestins cu cei ce şi-au primit de aici bunătăţile, iubitor de plăceri fiind. Mă tem să nu fiu osândit cu cei mândrii, mândru eu fiind, în întunericul cel mai din afară unde este plângerea şi scrâşnirea dinţilor, să nu dau de munci grele unde nu este picătură de apă, ci întuneric şi strâmtoare, glasuri de tânguire şi plângere nemângâiată, foc întunecos şi fără sfârşit şi cu adevărat moarte de moarte.

Vai, suflete ticăloase, acestea înţelegându-le, pentru ce eşti fără de grijă, pentru ce uiţi, ca un nesimţit păcătuind, pentru ce cu amar te tânguieşti, sub judecată fiind şi nu te îndreptezi până este vreme ca să ţi se primească lacrimile pe care le trebuie să le verşi?

Vai, suflete ticăloase, cât vei plânge acolo zilele şi ceasurile pe care le-ai petrecut cheltuindu-le în zadar?! Cât vei plânge, ticăloase suflete, urlând de durere şi amărăciune, când vei vedea că se încununează alţii, care au suferit înfrânarea până la sfârşit, văzându-i cum strălucesc ca soarele şi sunt duşi în Împărăţia cea veşnică, iar tu, leneşule, vei fi dus la durere şi la scrâşnirea dinţilor?

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, căci fiind lipsit de apărare, numai această rugăciune îţi aduc Ţie, având îndrăznirea inimii: Miluieşte-mă pe mine cel afundat în păcate, cel întunecat cu mintea, cel sărac cu nepurtarea de grijă, cel golit şi robit. Miluieşte-mă pe mine cel întinat cu lăcomia pântecelui şi înnegrit cu plăcerile şi osândit cu patimile, miluieşte-mă pe mine cel ce în toată viaţa mea Te-am supărat ziua şi noaptea şi în tot ceasul cu faptele, cu cuvintele şi cu cugetele. Miluieşte-mă pe mine cel ce n-am ascultat de glasul Evangheliei şi am dispreţuit înfricoşatele şi sfintele Tale porunci, pe mine cel ce am călcat făgăduinţele pe care le-am făcut înaintea Ta, Doamne şi a Sfinţilor Îngeri.

Cu adevărat sunt nevrednic de cercetarea Ta, Doamne şi de chemarea Sfântului Tău Nume. Cu nevrednicie văd înălţimea Cerului, eu ticălosul, cu nevrednicie caut la lumina soarelui, cu nevrednicie calc faţa pământului, cu nevrednicie răsuflu aerul Tău.

În dar mântuieşte-mă pe mine, ticălosul, pentru îndurările Tale, fiindcă toată mulţimea muncilor mi se potrivesc mie după faptele mele. Nici un bine nu am făcut înaintea Ta, dar atât ştiu că Tu eşti Dumnezeul meu, afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştiu şi nici nu vreau să ştiu şi să cunosc căci nu este altul fără numai Tu, singurul Făcător a toată făptura. Doamne, nu-Ţi uita îndurările Tale şi să nu biruiască mulţimea fărădelegilor mele îndurarea şi mila Ta cea nemărginită, ci ca Dumne-

zeul milei, al îndurărilor şi al pocăinţei primeşte cu bunăvoinţă pe toţi cei care din veac se pocăiesc înaintea Ta.

Primeşte, Doamne, întoarcerea şi pocăinţa mea a păcătosului, şterge toate păcatele mele, iartă mulţimea fărădelegilor mele şi nu-mi răsplăti după păcatele şi fărădelegile mele cele urâcioase pe care le-am făcut în tot timpul vieţii mele.

Nu lăsa, Doamne, ca în faţa a toată lumea să se arate biruitoare păcatele mele. Nu vreau să mă înfăţişez la Judecată, osândind cu necinste nesimţirea mea, căci eu sunt marea fărădelegilor, de trei ori păcătosul.

Ascultă, Stăpâne, graiurile gurii mele, primeşte pocăinţa şi mărturisirea păcătosului şi netrebnicului Tău rob, nu mă lăsa pentru nesimţirea mea în poftele satanei şi izbăveşte-mă de toată pofta dobitocească şi de patimile cele necinstite. Înţelepţeşte-mă în toate zilele cu tăria de a mă pocăi cu sârguinţă pentru păcatele mele ca să nu cad iarăşi în fărădelegi şi fără de grijă să rămân neiertat şi neîndreptat şi astfel, venind moartea, să fiu aruncat în întuneric şi în muncile iadului.

Învredniceşte-mă să stăruiesc cu toată inima în a-Ţi plăcea Ţie în această viaţă. Ajută-mă să trec prin înfrânare lupta ce-mi este pusă înainte şi să fac fapte vrednice de pocăinţă, pentru rugăciunile prea curatei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor Sfinţilor Tăi că binecuvântat eşti în veci. Amin!

Rugăciune pentru Marţi

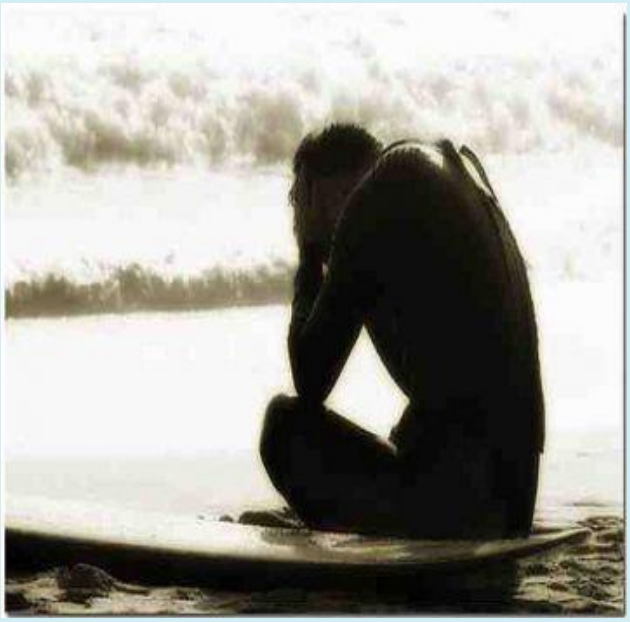

Ca şi cum Te am în faţă pe Tine Înfricoşatul Judecător, Doamne Preaînalte Atotţiitorule Hristoase, Împărate al Slavei, cu sufletul umilit, împovărat de urâciunile ce am făcut, lovit fiind de moarte şi încovoiat de greutatea covârşitoare a fărădelegilor mele, cu conştiinţa încărcată sosesc înaintea Ta, a Sfinţilor Tăi Îngeri şi-Ţi spun toate fărădelegile mele şi dau în privelişte toate abaterile mele. Şi te rog cu zdrobirea inimii, milostiv fii mie, Stăpâne, vezi smerenia mea şi lasă toate păcatele mele.

Iată, gol şi plecat cu genunchii şi cu mâinile mă înfăţişez şi-Ţi mărturisesc Ţie, Părinte, câte am păcătuit, cu câte Te-am întărâtat câte am făcut spre nemulţumirea Ta:

Păcătuit-am, Doamne, în curvii, în preacurvii, în amestecări de sânge, în sodomii şi în malahii. Păcătuit-am, Doamne, în furtişaguri, în nedreptăţii, în beţii, în lăcomia pântecelui, în ţinerea de minte a răului, în cuvinte de ruşine şi în osândiri. Păcătuit-am, Doamne, în cugetări înalte, în mândrii, în hule şi în alte abateri nenumărate. Pe fratele meu l-am dispreţuit, pe aproapele l-am pizmuit, cuvintele vrăjmaşilor le-am urmat, frumuseţe deşartă am văzut şi din ea m-am îndulcit. De rugăciunea mea nu m-am îngrijit, de păcatele fratelui meu am râs şi pe el m-am mâniat, tină şi cenuşă şi pulbere netrebnică, iar fărădelegile mele le-am trecut cu vederea.

Păcătuit-am, Doamne, în mâncăruri pe ascuns, în iubire de gâlcevi, în neascultări de părinţii cei după trup şi de părinţii cei duhovniceşti, în limbuţii şi în făţărnicii, în minciuni, în laude şi în alte păcate.

Pe acestea mi le aduc aminte şi le descopăr Ţie, Stăpâne, iar pe cele uitate le cunoşti; că mii şi mii fiind, nenumărate; că toate sunt fapte de ruşine şi pierzătoare de mântuire. Cu covârşire şi cu râvnă le-am săvârşit, pe toate mădularele mele aţâţându-le ca să slujească şi să robească păcatelor: ochii mei în toate zilele s-au umplut de preacurvii, limba mea s-a făcut sabie ascuţită împotriva aproapelui, cu mâinile mele tot păcatul l-am făcut, picioarele mele cu grăbire au alergat spre toate patimile stricătoare de suflet, mintea mea s-a murdărit de rele aduceri aminte, sufletul meu prin învoire cu totul mi l-am spurcat. Toată simţirea mea, ticălosul şi toate mădularele mele mi le-am murdărit şi dincolo de măsură sunt fărădelegile mele.

Sufletul cu trupul l-am murdărit, pământul şi aerul l-am spurcat, căci care faptă ruşinoasă nu am făcut, ce rău nu am tipărit în sufletul meu cel fără cunoştinţă? În ce desfrânări nu m-am încurcat, cu ce necurăţii nu m-am stricat şi acestea măcar că în toate zilele am fost mustrat, învăţat şi îndrumat de profeţi, de apostoli, de învăţători, de cinstita Evanghelie şi luminat de harul Preasfântului Tău Duh.

De ce iertare sunt vrednic eu, de trei ori ticălosul? Dar Mult-milostive şi Răbdătorule Stăpâne, caută spre mine cu ochiul Tău, îndură-Te spre mine desfrânatul şi osânditul la toată munca şi luminează-mi sufletul meu cel nesimţitor ca să privesc fărădelegile mele şi să înţeleg lipsa mea de pocăinţă şi negrija mea.

Vai mie, că fără de grijă şi în nepăsare şi în păcate neruşinoase am cheltuit vremea care mi s-a dat spre pocăinţă. Vai mie, că fiind nesimţitor nu mă îngrijesc şi cu nepăsare petrec ca şi când nu aş avea nici un păcat şi nu m-ar aştepta nici o judecată şi răsplătire! Vai mie, că am păcătuit mai mult decât omeneşte, toate fărădelegile le-am lucrat, toată desfrânarea am săvârşit-o şi ca un om fără de minte la pocăinţă nu am venit!

Vino-ţi în sine, suflete al meu, adu-ţi aminte de grelele poveri pe care le porţi şi nu le vezi nesimţitorule şi de nenumăratele păcate pe care ţi le-ai agonisit, plângi ticăloase cu lacrimi amare până ai vreme, mai înainte de a veni porunca înfricoşătoare, mai înainte de a trece vremea pocăinţei, mai înainte de a fi închis în întunericul cel mai din afară, unde nu este pocăinţă şi lacrimile nu folosesc cu nimic!

Vai mie, când oare voi vărsa atâtea lacrimi ca să spele ca apa Botezului, care la Judecată mi se va cere, fiindcă Botezul cel dintâi l-am murdărit, iar eu nefericitul fiind aşa îndatorat şi de conştiinţa mea pururea învinuindu-mă; nu numai că nu am inima curată şi smerită, dar mă înalţ şi peste fraţii mei cu mândria mea! Vai mie, cum mi se va părea când vor sta de faţă înaintea mea păcatele care s-au făcut de mine: cuvinte deşarte, cugete rele, aduceri aminte murdare?!

Atunci, ruşinându-se conştiinţa mea, gura se va închide şi clocotind inima, mintea se va întuneca, iar faţa mea se va schimba.

Vai mie, ce fel îmi va fi mie ceasul când mă voi vedea negru, gol, întristat şi plin de bube pentru bucuria vremelnică şi pentru plăcerile trupului acestuia stricăcios, împuţit şi nesuferit şi trimis în flăcările gheenei, în focul cel nestins şi întunecat?! Vai, cine-l va stinge?! Că nu va mai fi sfârşit sau vreo altă moarte acolo, ci veşnică muncă!

Cunosc, Doamne, că după fărădelegile mele pe bună dreptate este să fiu luat şi aruncat în întunericul cel din afară, căci toată viaţa mea am cheltuit-o în curvii, în plăceri, că şi această puţină vreme a pocăinţei mele, în păcate am cheltuit-o ca şi mai înainte în patimi şi în plăceri. Nimeni nu a păcătuit cu atâta cunoştinţă ca mine călcând poruncile Tale, nimeni aşa de voia lui nu a alunecat şi nu a întărâtat bunătatea Ta. Ce muncă dar mă va primi pe mine păcătosul? Ce pedeapsă se va statornici pentru întunecatul meu suflet?

Se frământă şi se înfricoşează sufletul meu, tremură pentru dispreţul cu care Te-am necinstit pe Tine, păcătuind, şi astfel voi fi sortit cu păcătoşii cei din veac în gheenă.

Cât de îngrozitoare, cât de nemângâiată e despărţirea de Dumnezeu şi cât de nemilostivi şi de neînduraţi vor fi Îngerii purtători de săbii, cât de clocotite vor fi gheena focului care şuieră cu putere şi mulţimea neadormită a viermilor, scrâşnirea dinţilor va fi înfricoşătoare, ceea ce se numeşte tartar! Cât de grozav e întunericul cel mai din afară şi suspinul nemângâiat şi neîncetat!

O, inimă! Întoarce-te văzând ameninţarea lui Dumnezeu, înfricoşătoare şi nesuferită. Zdrobeşte-te inimă, pocăieşte-te pentru faptele tale căci nu vei avea nici un cuvânt de îndreptare la Judecata cea înfricoşătoare!

Dumnezeule, Cel ce ai scos toate din cele ce nu sunt numai cu Cuvântul, Dumnezeule, Cel ce m-ai făcut pe mine, Dumnezeule Preabunule, al îndurărilor şi al milei,

şterge toate fărădelegile mele şi dăruieşte-mi suspin neîntrerupt ca să plâng de-a pururi cele ce am făcut şi să am parte de milă la Judecata cea înfricoşătoare căci mai multe decât nisipul mării sunt păcatele mele ce am făcut şi mai mult decât tot omul am supărat iubirea Ta de oameni.

Vai mie, Doamne, că m-am împărtăşit de multele şi negrăitele Tale îndurări! Ai luminat mintea mea cu lumina cunoştinţei, ai strălucit în inima mea bucuria fricii Tale şi dulceaţa dragostei Tale şi eu fără vreo trebuinţă am păcătuit ca nimeni altul.

Vai mie, Doamne, că în cunoştinţă am lepădat şi am dispreţuit înfricoşătoarele şi Sfintele Tale porunci, fărădelegile mele le-am călcat în picioare urmând voii diavolului, şi toată pofta trupului am împlinit-o şi în multe păcate de multe chipuri sufletul mi l-am spurcat!

Vai mie, Doamne, căci cu multe daruri m-ai împodobit, cu nemărginite binefaceri, cu mii şi mii de bunătăţi m-ai umplut, iar eu nefericitul iarăşi nemulţumitor arătându-mă faţă de Binefăcătorul meu am săvârşit toată fapta rea şi netrebnică înaintea Ta.

Acestea îmi vor fi mustrătoare şi învinuitoare la judecata cea înfricoşată, acestea îmi vor face judecata nemilostivă, acestea mă vor trimite în munci mai mari şi mai înfricoşătoare căci ce cuvânt de îndreptare voi afla pentru acestea, de ce iertare sunt vrednic eu, ticălosul?? Eu mă judec pe mine însumi, eu hotărăsc împotriva mea şi-i port pe martori pretutindeni în conştiinţa mea. Nu sunt lipsit de Judecător, pentru hotărâre, Îl port în suflet pe Judecătorul cel Înfricoşător.

Miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta şi nu îndrăznesc să privesc la înălţimea slavei Tale; amorţesc de lumina Dumnezeirii având murdari ochii sufletului şi ai trupului, că s-au spurcat de căutarea drăcească a privirilor aprinse de plăceri şi fără rânduială. Iartă-mă, Doamne, pe mine păcătosul!

Rugăciune pentru Miercuri

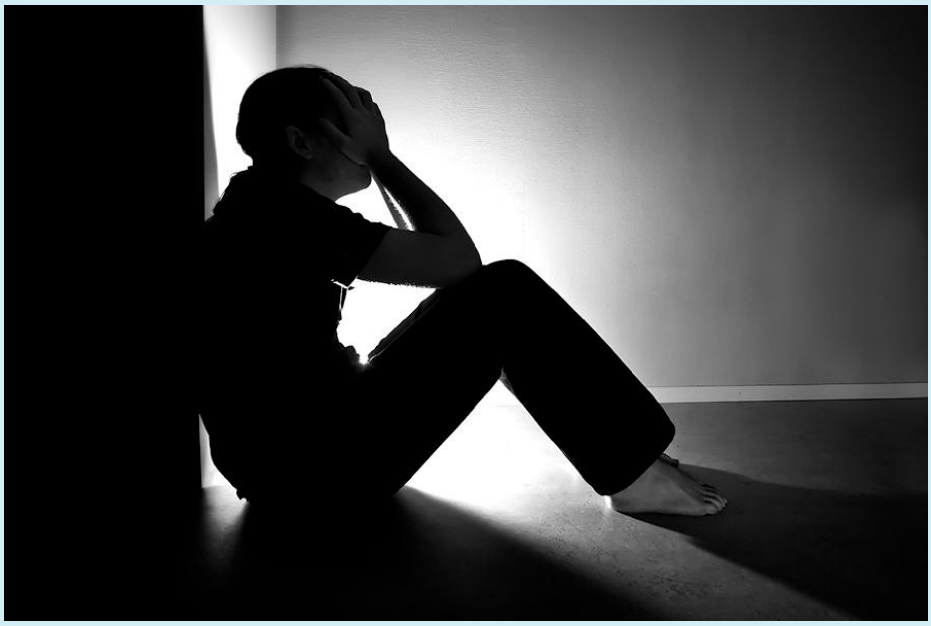

Mărturisescu-mă Ţie Doamne, din toată inima mea, îmi plec genunchii trupului şi ai sufletului şi îţi mărturisesc Ţie, Dumnezeului meu, toate fărădelegile mele. Primeşte-mi rugăciunile şi dăruieşte-mi mie păcătosului lacrimi spre a mă plânge pe mine ca să nu plâng în veci fără de folos că tot păcatul l-am făcut eu ticălosul, întinându-mi trupul şi sufletul şi adeseori făgăduind să mă pocăiesc. De atâtea ori iarăşi în acelaşi păcat am căzut, mai lesne picăturile ploilor se vor număra decât mulţimea păcatelor mele căci toată simţirea mea şi toate mădularele mele mi le-am întinat, le-am stricat, le-am batjocorit, dar singura mea scăpare este iubirea Ta de oameni, Doamne.

Pentru aceea rog bunătatea Ta cea nemăsurată, iartă-mi toate păcatele mele şi dezleagă-mă de toate nelegiuirile mele pe care le-am făcut în toată viaţa mea până în clipa de faţă, şi asupra cărora ochiul Tău nu se înşeală, ci pe toate în parte le ştii.

Dezleagă, Doamne şi împietrirea inimii mele şi dă-mi lacrimi de pocăinţă. Ascultă, Stăpâne, fii milostiv, Doamne, primeşte-mi rugăciunea cea vrednică de jale şi plină de durere care iese dintr-o inimă stricată şi neruşinată, din limba vinovată şi necurată şi din buze murdare şi molipsitoare. Nu închide urechile îndurărilor Tale, Dumnezeule al milei.

În continuare se face rugăciunea cu metanii la pământ pentru Sfintele Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos (60 metanii). În zilele în care nu se fac metanii:

sâmbăta şi duminica, de la Paşti până la Rusalii, de la Crăciun până la Bobotează, se fac numai închinăciuni.

Rugăciune pentru Joi de umilinţă către Preabunul şi întru tot Înduratul Dumnezeu, care se adaugă la rugăciunile de dimineaţă sau de seară

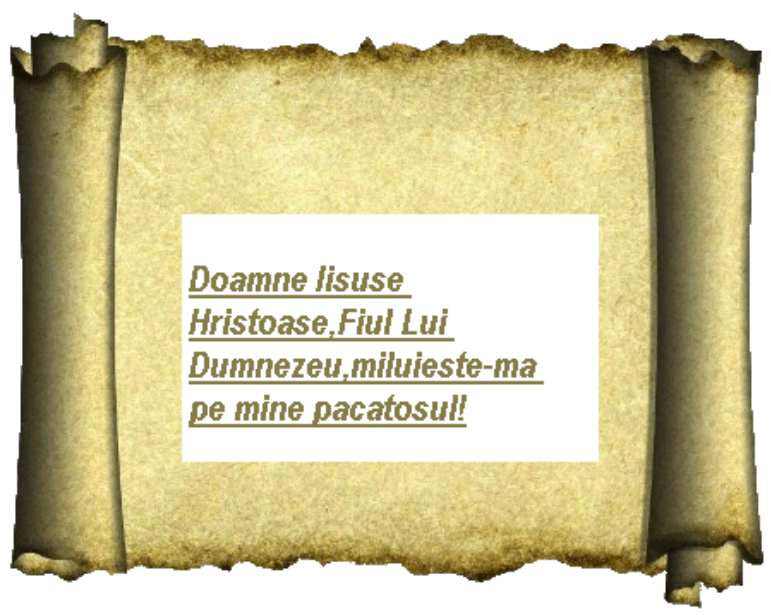

Ştiu Doamne că păcatele mele sunt nenumărate şi nu pot să privesc către a Ta bunătate, dar ştiu că milostivirea Ta este îndelung-răbdătoare şi noianul iubirii Tale de oameni este nemărginit şi deşi am întrecut cu răutatea pe toţi oamenii, însă nu am întrecut îndurările Tale, nici n-am închis uşa milostivirii Tale, nici n-am uscat izvoarele cele pururea curgătoare ale iubirii Tale de oameni.

Fărădelegile noastre s-au înmulţit mai mult decât stelele cerului şi nisipul mării, încât chiar şi faptele noastre ce le socotim bune au trebuinţă de dreptatea Ta, pentru aceasta, îndrăznind alerg la milostivirea Ta cu frică şi cu cutremur, rugându-mă ca fiul cel desfrânat: Oricâte am greşit Ţie cu voie sau fără de voie, cu fapta şi cu cuvântul, cu aducerea-aminte de rău şi cu gândul, cu ştiinţa şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele din vârsta tinereţii mele şi până acum să mi le ierţi şi să mi le ştergi pe toate şi în haina nepăcătuirii şi a curăţiei să mă îmbraci.

Am păcătuit, singur mărturisesc, am greşit şi nu tăgăduiesc. Poruncile Tale nu le-am păzit, judecăţile şi dreptăţile Tale le-am călcat. Am urmat amăgitorului vrăjmaş; m-am supus trupului şi patimilor, m-am făcut rob dulceţilor vieţii şi casă a toată necurăţia. Asemănarea chipului Tău pe care mi l-ai dat nu am păstrat-o curată şi nici pecetea dumnezeiescului Botez. Am stricat pe cea dintâi zidire cu păcatele pe care le-am făcut în toată vremea şi în tot ceasul.

Mărturisesc că sunt vinovat focului de veci şi viermilor celor neadormiţi. Propovăduiesc că sunt vinovat de toată munca cea înfricoşată şi nu aştept decât răspunsul Tău cel de osândă care trimite pe cei păcătoşi în focul gheenei. Eu însumi mă socotesc vinovat.

Aducerile aminte de păcatele pe care le-am făcut şi mustrările de cuget îmi stau pururi înainte; parcă-i văd pe cumpliţii pârâtori înfăţişând şi arătând în scris faptele mele la judecată şi parcă mă răpesc dinaintea scaunului judecăţii şi mă târăsc ca să mă arunce în munci fără să pună cineva un cuvânt pentru mine ca să mă părtinească.

Vai, dar atunci ce voi face, când voi fi judecat şi osândit în ziua judecăţii? Cine mă va îndrepta când toate faptele mele cele ascunse şi făcute în întuneric se vor da lumină înaintea a milioanelor de îngeri? O, de trei ori eu ticălosul, altă nădejde de mântuire nu am, fără numai de milostivirea şi iubirea Ta de oameni!

Doamne, care nu voieşti moartea păcătosului, nici să piară vreunul din cei mici, ci să se întoarcă la pocăinţă şi să fie viu, eu mă osândesc singur şi propovăduiesc nelegiuirile şi păcatele mele, după cuvântul Tău, precum proorocul a zis: "Mărturiseşte tu însuţi păcatele tale ca să te îndreptezi"; fă ca şi eu prin aceasta să dobândesc iertare şi mântuire.

Ajută necredinţei mele şi fă-mă nevinovat, primeşte mijlocirile Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi ale tuturor Sfinţilor care neîncetat se roagă pentru noi, că Ţie Ţi se cuvine toată mărirea, cinstea şi închinăciunea, în vecii vecilor. Amin!

În continuare se face rugăciunea de milostivire către puterile cereşti.

1. Milostivă să-mi fii mie Preasfântă Treime; (3 metanii)

2. Milostivă să-mi fii mie Preasfântă Născătoare de Dumnezeu; (3 metanii)

3. Milostivi să-mi fiţi mie Sfinţilor Arhangheli Mihail, Gavriil, Rafail şi toţi Sfinţii arhangheli; (3 metanii)

4. Milostiv să-mi fii mie Sfinte Ioane Botezătorule şi Înaintemergătorule al Domnului; (3 metanii)

5. Milostivi să-mi fiţi mie cei 4 Sfinţii evanghelişti ai Domnului; (3 metanii)

6. Milostivi să-mi fiţi mie cei 12 Sfinţi apostoli ai Domnului; (3 metanii)

7. Milostivi să-mi fiţi mie cei 70 Sfinţi apostoli ai Domnului; (3 metanii)

8. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii din ceruri şi toate Puterile cereşti; (3 metanii)

9. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii părinţi din ceruri; (3 metanii)

10. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii prooroci din ceruri; (3 metanii)

11. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii mucenici din ceruri; (3 metanii)

12. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii cuvioşi din ceruri; (3 metanii)

13. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii sihaştri din ceruri; (3 metanii)

14. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii părinţi ierarhi din ceruri; (3 metanii)

15. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii martiri din ceruri; (3 metanii)

16. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii pustnici din ceruri; (3 metanii)

17. Milostive să-mi fiţi mie toate Sfintele cuvioase femei din ceruri; (3 metanii)

18. Milostive să-mi fiţi mie toate Sfintele muceniţe fecioare din ceruri; (3 metanii)

19. Milostivi să-mi fiţi mie toţi Sfinţii Îngeri din ceruri; (3 metanii)

20. Milostivă să-mi fii mie Sfânta zilei de astăzi; (3 metanii)

21. Milostiv să-mi fii mie Sfântul zilei de astăzi; (3 metanii)

22. Milostivă să-mi fii mie toată puterea cea lucrătoare a Cerului; (3 metanii)

23. Milostiv să-mi fii mie Îngeraşul meu sfânt păzitor. (3 metanii)

Rugăciune pentru Vineri care se face către Sfintele Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos şi care este folositoare a se citi vinerea înainte de a merge la Sfânta Spovedanie şi Împărtăşanie

Doamne Iisuse Hristoase, care pe Cruce ai fost răstignit pentru noi, Unule-Născut Fiule al lui Dumnezeu Tatăl, adâncul milostivirii, al iubirii şi al îndurărilor celor fără de măsură, ştiu că pentru păcatele mele ai binevoit a-Ţi vărsa Sângele Tău pe care osânditul şi nemulţumitorul L-am călcat până acum, cu faptele mele cele urâte şi cu nenumăratele mele păcate şi cu obiceiul cel rău şi păcătos. Pentru aceea din adâncul deznădăjduirii mele, cu înţelegători ochi privesc la Tine Doamne cel Rănit, Făcătorul şi Răscumpărătorul meu, îndrăznesc eu neruşinatul a cădea către Tine şi a mă arunca în adâncul Rănilor Tale celor pline de îndurare rugându-mă pentru iertarea păcatelor şi pentru îndreptarea vieţii mele celei urâte.

Îndurat fii mie, Stăpâne, Cel ce nu voieşti moartea păcătosului, ci aştepţi întoarcerea lui, întoarce-mă către Tine cu mâna Ta cea dreaptă şi atotputernică şi povăţuieşte-mă la calea căinţei celei adevărate. Acest început al mântuirii mele de acum în nădejdea şi în ajutorul Tău îl pun.

Alerg către Preacuratele Tale Răni pe care Ţi le-am făcut cu neruşinatele mele fapte, pricinuind în mâinile şi picioarele Tale şi în coasta Ta cea prea cinstită rănile cele pline de durere. De aceea îndrăznesc, căci ştiu că nu voi sfărâma îndurarea Ta care ridică cu iubire pe cei păcătoşii care se căiesc: cu ele acoperă-mă şi păzeşte-mă în toate zilele mele!

Nu vreau Îndelung-Răbdătorule să fug de ele până la răsuflarea mea cea mai de pe urmă, nici să-mi întorc ochii mei de la Tine cel ce ai fost răstignit pe Cruce, dacă Tu nu mă vei lepăda de la Tine pentru nevrednicia mea şi nu vei depărta de la mine ajutorul Tău.

Nu depărta de la mine, Doamne bunătatea Ta, ci cu obişnuita Ta milă primeşte-mă pe mine cel ce mă întorc şi cad către Tine şi cu Patimile Tale îmblânzeşte patimile mele, cu Sângele Tău cel vărsat curăţeşte întinăciunile mele, spală-mă, albeşte-mă mai vârtos decât zăpada şi fă-mă precum voieşti să mă ai pe mine, cu răstignirea Ta răstigneşte-mă lumii dimpreună cu patimile şi poftele mele.

Cu Crucea Ta în-grădeşte-mă, alungând pe vrăjmaşii cei nevăzuţi care neîncetat caută să aprindă sufletul meu şi dă-mi mie în toată ziua să port cu bucurie Crucea Ta.

Cel ce ai fost străpuns la picioare opreşte picioarele mele de la calea răului, cel ce ai fost străpuns în mâini opreşte mâinile mele de la toată fapta cea neplăcută Ţie, cel ce ai fost răstignit cu Trupul răstigneşte cu frica de Tine trupul meu ca în frica Ta părăsind cele rele să fac numai bine înaintea Ta.

Cel ce ai plecat capul pe Cruce, miluieşte şi pleacă la pământ la pământ mândria mea cea ridicată, cu cununa Ta cea de spini îngrădeşte urechile mele ca tot ce nu este de folos să nu se asculte, iar dimpreună cu ajutorul Tău şi după puterea mea trimite-mi spinii necazurilor şi al întristărilor ca măcar cât de puţin să mă împărtăşesc şi eu de mulţimea Patimilor Tale.

Cel ce scuipări ai primit întoarcere ochii mei ca să nu mai vadă deşertăciuni, cel ce ai avut limba arsă de sete înfrânează limba mea cea rea, cel ce ai fost adăpat cu fiere şi oţet pune pază gurii mele. Cel ce ai avut inima străpunsă, inimă curată zideşte în mine şi încălzeşte inima mea cea crudă şi cu umilinţă o răneşte cu numele tău cel Sfânt.Cel ce ai fost gol pe cruce acoperă goliciunea osânditului meu suflet.

Cel ce Ţi-ai dat sufletul pe Cruce aşează sufletul meu în viaţă, ia aminte la sufletul meu şi mântuieşte-l.

Cu toate rănile Tale răneşte-mă peste tot în iubire ca pe Tine Domnul meu să Te iubesc din tot sufletul şi toată inima, cu toată puterea şi cu tot gândul.

Cu moartea şi cu înmormântarea Ta fă-mă şi pe mine să petrec în această lume ca un mort, cu învierea Ta înviază sufletul meu cel omorât în păcate, cu Înălţarea Ta fă-mă să cuget la cele înalte ca sufletul meu să nu se sălăşluiască în praf şi inima mea să nu se lipească de pământ, ci numai de Tine să fiu lipit Dumnezeul meu.

Şi sălăşluieşte-Te cu totul în inima mea, unica şi dulcea mea iubire.

Prea dulce Iisuse, care învingi tot ce este rău în mine, ajută-mă să vieţuiesc numai Ţie Domnului meu, Celui ce m-ai iubit şi pentru mine Ţi-ai vărsat Sângele Tău.

Dă-mi-Te mie, Cel Prea dulce, Cel ce m-ai îndulcit cu iubirea Ta, că eu cel ce te-am urât, Te-am mâniat, de la mine Te-am alungat şi pe cruce Te-am răstignit pe Tine acum cu bucurie vreau să Te iubesc, să Te primesc şi cu legătura iubirii să mă leg de crucea Ta şi pe Tine, toată dorirea mea, dimpreună cu Nicodim de pe Cruce să Te pogor, dimpreună cu Iosif să Te înfăşor în curatul giulgiu al vieţii mele câştigate prin pocăinţă.

Dimpreună cu prea curata Ta Maică să-Ţi spăl cu lacrimi Rănile Tale cele de viaţă făcătoare şi să Te aşez pe Tine în mormântul inimii mele în care mai înainte n-ai avut loc, fiind eu peştera tâlharilor, locaşul duhurilor celor rele şi al patimilor celor necurate. Pe această inimă acum Ţi-o aduc şi Ţi-o dau, în veci sălăşluieşte-Te întru dânsa, curăţeşte-o şi fă-o Biserica Sfântului Tău Duh. Fă cu dânsa după bunăvoirea Ta şi să iau jugul cel uşor şi blând al Crucii Tale ca un rob supus şi ascultător şi Ţie Domnului şi Făcătorului meu să mă încredinţez şi să-Ţi urmez de acum şi în vecii vecilor.

Stăpâneşte peste mine şi toate cele de folos întocmeşte-le precum ştii şi precum voieşti. Nu mă lăsa de acum ca să se mai împlinească voinţele mele cele rele şi nefolositoare ca să nu cad iarăşi în sclavia cea grea a păcatului ce m-a stăpânit până acum, ci cu voia Ta cea bună care voieşte să mă mântuiască să se împlinească în mine totdeauna voile Tale căruia mă predau şi mă încredinţez.

Pe Tine, Domnul meu cel răstignit Te pun înaintea ochilor mei, înaintea inimii mele, a gândurilor mele pentru ca la despărţirea mea de trupul cel trecător pe Tine Unul cel de pe Cruce Răstignit să Te privesc, în mâinile Tale cele sfinte acoperindu-mă, de duhurile cele rele din vămile văzduhului acoperindu-mă şi cu cei ce prin pocăinţă bine Ţi-au plăcut Ţie sălăşluindu-mă şi pe mine netrebnicul robul Tău. Amin.

Rugăciune pentru Sâmbătă - Care se face pentru a-L chema pe Domnul Dumnezeu în ajutor

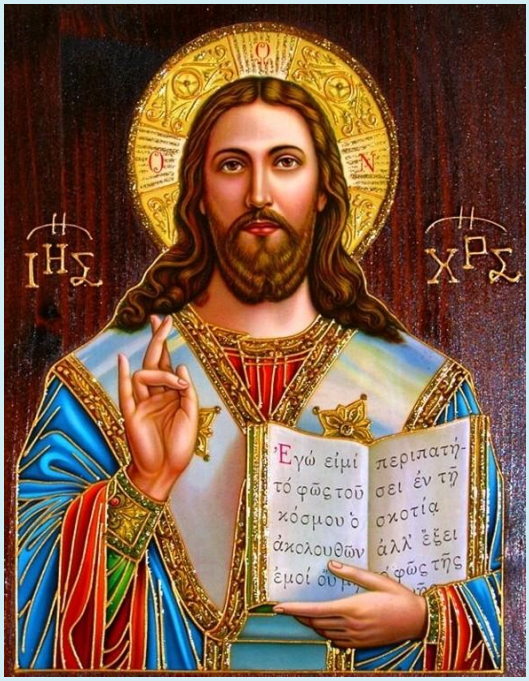

Doamne, Dumnezeul meu dăruieşte-mi ca din toată inima mea să Te doresc pe Tine, dorindu-te să Te caut, căutându-te să Te aflu, aflându-te să Te iubesc şi iubindu-Te să mă izbăvesc de răutăţile cele ce sunt întru mine şi izbăvindu-mă să nu mă mai întorc iarăşi la păcate.

Doamne şi Dumnezeul meu, dă pocăinţă sufletului meu, umilinţă inimii mele, izvor de lacrimi ochilor mei şi mâinilor mele neîncetată dare de milostenie.

Împăratul meu, stinge poftele trupului meu cele aprinse întru mine şi aprinde focul dragostei Tale. Izbăvitorul meu, risipeşte de la mine duhul mândriei şi cu milostivire dă-mi din bogăţia bunătăţii Tale şi milostivindu-Te, îngrădeşte-mă cu Duhul răbdării Tale.

Ziditorul meu, smulge din sufletul meu toată amărăciunea cea putredă şi dă-i cugetului meu dulceaţa blândeţii Tale.

Părinte al îndurărilor şi al Milei dăruieşte-mi mie credinţă neclintită, nădejde nerușinată, dragoste neîncetată.

Povăţuitorul meu, abate de la mine toată deşertăciunea, nestatornicia minţii, răspândirea inimii, bârfirea gurii, înălţarea ochilor, nesaţiul pântecelui, defăimarea aproapelui, fărădelegea clevetitorilor, zădărirea iscodirii, dorinţa îmbogăţirii, răpirea silniciei, pofta slavei deşarte, măiestria făţărniciei, vicleşugul măgulirii, defăimarea săracilor, necăjirea neputincioşilor, aprinderea iubirii de argint, otrava zavistiei şi moartea hulei.

Făcătorul meu, taie de la mine neînţelegerea, nemulţumirea, pizma, neliniştea, lenevirea, adormirea, trândăvia, a cugetului amorţire, a inimii împietrire, a minţii îndrăzneală, a năravurilor neîmblânzire şi cruzime.

Scapă-mă Doamne, de neînfrânarea limbii, de răpirea de la cei ce sunt lipsiţi, de a-i necăji pe cei ce sunt lipsiţi în sărăcie, de clevetirea asupra celor ce sunt nevinovaţi, de nepurtarea de grijă pentru cei ce sunt sub mine, de asprimea către slugi, de nedragostea către prieteni şi de sălbăticirea cea către vecini.

Dumnezeul meu şi Mila mea, la Tine căzând, prin Cel Preaiubit Fiul Tău mă rog: dă-mi fapte de milostenie, dă-mi blândeţe din darul Tău, dă-mi să am către toţi osârdie, cu cei necăjiţi împreună să pătimesc, pe cei amăgiţi cele cuviincioase să-i sfătuiesc, pe cei ce sunt în nevoi să-i ajut, celor ce sunt în lipsă să le dau, pe cei mâhniţi să-i mângâi, pe cei strâmtoraţi să-i uşurez, pe cei săraci să-i ocrotesc, pe cei ce plâng să-i mângâi, datornicilor mei să le las, pe cei ce-mi greşesc mie să-i iubesc şi în loc de rele bune lor să le plătesc.

Dă-mi Doamne, darul Tău, ca pe nimeni să nu defaim, pe toţi să-i cinstesc, celor buni să le urmez, de la cei răi să mă abat, fapta cea bună să o fac şi de la răutate să mă depărtez. Întru întâmplările rele dă-mi răbdare, iar întru cele bune dă-mi înţelepciune.

Pune, Doamne, pază gurii mele şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele. Dă-mi mie să mă lepăd de cele pământeşti şi să însetez după cele cereşti căci Tu eşti Bunul cel veşnic şi de la Tine vreau să vin curat şi luminat ca să locuim acolo unde eşti Tu în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune pentru Duminică de chemare a Preasfântului Duh

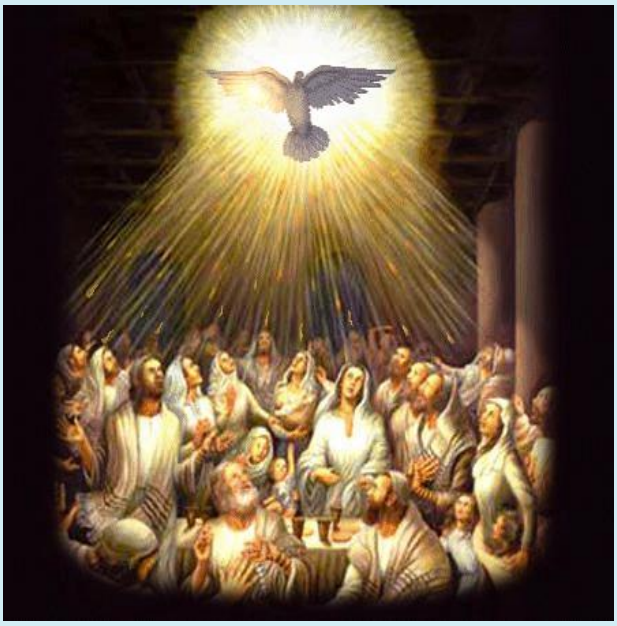

O, dragoste a Dumnezeirii celei mai presus de început, împărtăşire şi unire Preasfântă şi de o fiinţă şi întru tot lăudată, a întru tot Puternicului Părinte, şi a întru tot Fericitului Fiu, Duhule cel Atotputernic şi Mângâietorule al celor ce sunt în durere şi necazuri! Prin puterea Ta cea prea lucrătoare suflă întru ascunsurile inimii mele şi luminează-mi adâncurile cele întunecate ale sufletului meu cu strălucirea sălăşluirii Tale şi dă-mi cu îndestulare din roua cea de la Tine pentru ca prin cercetarea Ta să arăţi născătoare şi roditoare brazdele sufletului meu cele veştede şi uscate.

Renaşte-mi cele ascunse ale omului celui dinăuntru şi săgetează toate mădularele mele cu săgeata dragostei tale, iar cu văpaia cea mântuitoare străbate-le şi aprinde-le cu focul Sfintei Tale călduri înfierbântându-le şi luminându-le.

Adapă-mă pe mine din roua desfătării Tale şi nimic de aici să nu mă amăgească pe mine ca să poftesc a gusta din dulceaţa lumii. Judecă-mă pe mine Doamne, şi judecă judecata mea, de neamul necuvios izbăvindu-mă.

Învaţă-mă pe mine să fac voia Ta că Tu eşti Dumnezeul meu. Eu cred că întru care Tu Te vei sălăşlui locaş Tatălui şi al Fiului îl faci pe el fericit este cel care se va învrednici a Te primi pe Tine fiindcă prin tine şi Tatăl şi Fiul locaş la el vor face.

Vino dar, vino, o Milostive, Mângâietorule al sufletului celui mâhnit, cel ce eşti acoperitorul în vremurile bune şi întru necazuri sprijinitorul. Vino, Cel ce răutăţile

le curăţeşti şi rănile le vindeci. Vino, Cel ce eşti al celor zdrobiţi putere şi a celor sfărâmaţi îndreptare, cel ce întorci pe cei smeriţi şi răstorni pe cei mândri. Vino, cel ce eşti sărmanilor milostiv părinte şi al văduvelor Preadulce izbăvitor. Vino, Cel ce eşti al celor săraci nădejde şi al celor scăpătaţi ridicare.

Vino, Cel ce eşti steaua celor ce înoată cu corabia, limanul celor ce se înviforează! Vino, Cel ce eşti al tuturor celor vii covârşitoare frumuseţe şi bunăcuviinţă a celor ce s-au săvârşit, cea una mântuitoare!

Vino, Dumnezeule Preasfinte, vino şi mă miluieşte! Uneşte-mă cu Tine însuţi şi milostiv Te pogoară în mine, ca prin a ta mărire şi a mea micşorare, prin a Ta putere şi a mea neputinţă, bine plăcut să mă faci, după mulţimea îndurărilor tale, prin Iisus Mântuitorul meu, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Tine este Unul şi împreună împărăţeşte în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu - întocmită de Sfântul Grigorie de Palama, arhiepiscopul Tesalonicului

Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, primeşte această mărturisire a greşelilor mele celor multe şi grele şi du-o Fiului tău şi Dumnezeu, rugându-te Lui ca să-mi fie milostiv mie ticălosului, că de mulţimea fărădelegilor mele sunt oprit a căuta spre Dânsul pentru ca să cer iertare. Pentru aceasta pe tine te rog să fii pentru mine înainte stătătoare, solitoare şi mijlocitoare. Că multe şi mari daruri am dobândit eu de la Ziditorul meu Dumnezeu, dar le-am uitat pe toate şi m-am arătat nemulţumitor eu ticălosul, cel care am trăit ca dobitoacele şi m-am asemănat lor. Căci sunt sărac în fapte bune, dar bogat în păcate, plin de ruşine şi osândit de Dumnezeu, făcându-mă de plângere îngerilor, de râs şi de bucurie dracilor şi urâciune oamenilor din cauza păcatelor mele.

Multe şi mari sunt păcatele mele, dar alerg la ajutorul Tău, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, eu cel ce sunt sluga lacomă, vas al gândurilor deşarte şi rele, visteria cuvintelor celor necurate şi spurcate şi lipsit de toată fapta cea bună.

Miluieşte-mă pe mine cel smerit, milostiveşte-te spre mine cel neputincios. Multă îndrăzneală ai la Cel ce S-a născut din Tine şi nimeni nu are putere precum tu, Maica lui Dumnezeu, că toate le poţi avea şi eşti mai presus de toate zidirile şi nimic din toate câte voieşti nu-ţi este Ţie cu neputinţă.

Deci nu trece cu vederea lacrimile mele şi nu Te întoarce de către suspinul meu, nu lepăda durerea inimii mele şi nu ruşina nădejdea mea cea către Tine ci, cu rugăciunile tale cele de Maică, roagă-te Fiului tău pentru iertarea păcatelor mele.

Învredniceşte-mă pe mine, ticălosul şi nevrednicul robul tău, ca să-mi iau frumuseţea cea de la început, ajută-mă ca să mă izbăvesc de patimi şi de păcate şi să mă îmbrac cu dreptate şi cu fapte bune, să mă izbăvesc de spurcatele pofte trupeşti şi să mă îmbrac întru sfinţenia curăţiei celei sufleteşti, să mor lumii şi să viez faptei celei bune.

Călătorind eu, fii cu mine şi pe marea vieţii acesteia înotând, ajută-mă. Când priveghez întăreşte-mă, când sunt în necaz mângâie-mă, când sunt împuţinat în credinţă îmbărbătează-mă, când sunt bolnav vindecă-mă, când sunt nedreptăţit izbăveşte-mă, când sunt în primejdie de moarte degrabă scoate-mă şi vrăjmaşilor mei celor văzuţi şi celor nevăzuţi în toată vremea înfricoşat arată-mă ca să cunoască toţi cei care cu nedreptate mă necăjesc că eu sunt robul tău.

Aşa Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ascultă smerita mea rugăciune şi nu mă ruşina în nădejdea mea către tine, ceea ce eşti după Dumnezeu nădejdea tuturor creştinilor.

Trufia şi mândria cea deşartă din mintea mea şterge-o, nălucirile cele de noapte ale duhurilor celor viclene şi bântuielile cele de ziuă ale gândurilor celor necurate împuţinează-le din mintea mea şi ajută-mă ca fără de împiedicare să merg pe calea cea fericită şi poruncită de Dumnezeu.

Dă-mi vreme de pocăinţă şi izbăveşte-mă de moartea cea năprasnică, iar la sfârşitul vieţii mele fii lângă mine uşurându-mi durerea cea nesuferită. Atunci să mă uşurezi de strâmtorarea cea cumplită şi să mă izbăveşti de chipul cel înfricoşat al diavolului şi de cercetarea cea amară pentru toate a vameşilor celor din văzduh, a stăpânilor întunericului şi să rupi zapisele păcatelor celor multe cu dumnezeiasca ta putere. Cu Dumnezeu împrieteneşte-mă şi stării de-a dreapta celei fericite arată-mă la judecată şi bunătăţile cele veşnice a le moşteni învredniceşte-mă.

Stăpâna mea Născătoare de Dumnezeu, lumina ochilor mei celor întunecaţi, mângâierea sufletului meu, folositoarea şi nădejdea mea cea după Dumnezeu, cu blândeţe primeşte această rugăciune şi curăţeşte-mă de toată întinăciunea cea trupească şi sufletească, învredniceşte-mă în veacul de acum ca fără de osândă să mă împărtăşesc cu prea sfântul şi prea curatul Trup şi Sânge al Fiului şi Dumnezeului tău,

iar în veacul ce va să vină să mă veseleşti cu Cina cea Cerească a desfătării Raiului.

Ca acele bunătăţi dobândindu-le eu, nevrednicul, să slăvesc în vecii vecilor prea cinstitul şi de mare cuviinţă numele Fiului şi Dumnezeului tău, Cel ce primeşte pe toţi ce se pocăiesc din tot sufletul, pentru tine, ceea ce eşti mijlocitoarea şi chezăşia tuturor păcătoşilor care aleargă la tine cu credinţă. Că prin tine, prea lăudată şi prea bună Stăpână, se mântuieşte tot neamul creştinesc care laudă şi prea măreşte pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea cea Preasfântă şi de o fiinţă, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

"Oriunde mergi si orice lucru savarsesti, omule, gandul tau sa fie la Dumnezeu."
featurepics.com dazdraperma
IC
XC
DOAMNE, IISUSE HRISTOASE, FIUL LUI DUMNEZEU, MILUIESTE-MĂ PE MINE PĂCĂTOSUL
†